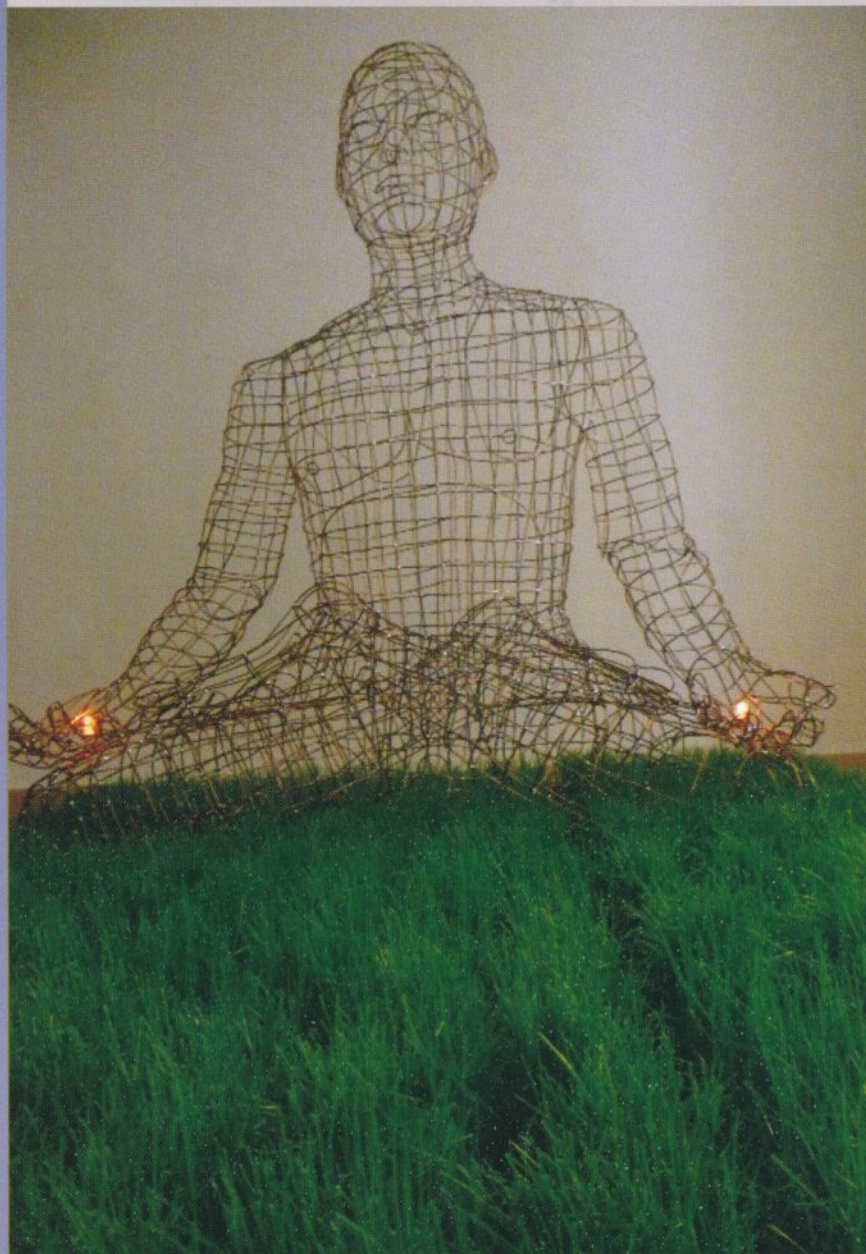

ΕΚΘΕΣΗ ΓΑΛΥΠΤΙΚΗΣ

Αθανάσιος Μπερούτσος

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κοραή 1, 45221 Ιωάννινα
τηλ. - fax: 2651075131
e-mail: pinakothiki@ioannina.gr |
<http://www.ioannina.gr/pinakothiki>

ΕΓΚΑΙΝΙΑ:

Δευτέρα 22 Ιουνίου 2015 | ώρα 19:30

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ:

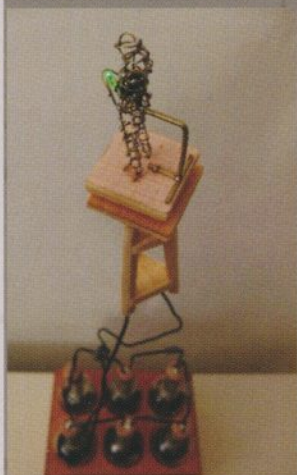
22/6 έως 26/7/2015

ΩΡΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ:

Δευτέρα - Πέμπτη: 08:00 - 15:00 | Παρασκευή: 08:00 - 21:00

Κυριακή: 10:00 - 13:00 & 18:00 - 21:00

Αθανάσιος Μπερούτσος

Γεννήθηκε το 1969 στο Baden της Ελβετίας. Σπούδασε Γλυπτική στην Α.Σ.Κ.Τ. Αθηνών με δάσκαλο τον Θεόδωρο Παπαγιάννη. Με υποτροφία ERASMUS φοίτησε για 3 μήνες στην AKADEMIE DER BILDENDEN KÜNSTE του Μονάχου με δάσκαλο τον E. Sauerbruch. Το 2003 έλαβε Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Εξειδίκευσης στις "Ψηφιακές Μορφές Τέχνης". Από το 2007 έως και το 2013 δίδαξε Γλυπτική ως επιστημονικός συνεργάτης (Π.Δ. 407/80) στο Τμήμα Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Έχει παρουσιάσει δουλειά του σε 5 ατομικές και πολλές ομαδικές εκθέσεις. Ιστοσελίδα: <http://www.beroutsos.gr> Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: beroutsos@yahoo.com

ΠΟΡΕΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ 487 ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ

2006, 05:55 π.μ. το σακίδιο στην πλάτη και η πορεία μόλις κίνησε. Ανοδική όπως της πρέπει και αρκετή για να χορτάσει το μάτι...

Αθήνα – Ιωάννινα, τελευταίος έλεγχος, το εισιτήριο στην τσέπη, τα ακουστικά στην θέση τους και οι τελευταίοι έσονται πρώτοι (στην γαλαρία). Άλλη μια μαθητική εκδρομή απ' αυτές που μένουν ανεξίτηλες.

Κάθε εβδομάδα για τα επόμενα 6 χρόνια πότε με το ΚΤΕΛ, πότε με αυτοκίνητο, μια χούφτα εικαστικό σε πορεία διαρκείας 487 και πλέον χιλιομέτρων, «ο ένας άγρυπνος κρατάει το τιμόνι κι ο άλλος δίπλα του όνειρα σκαρώνει... χωρίς αμορτισέρ...». Μ' αναμμένο το μοτέρ σ' ένα Τμήμα που τα χέρια μαθαίνουν να πλάθουν την ουτοπία, τις σκέψεις ενός σήμερα πέρα από στερεότυπα και κανόνες.

Κι η πορεία καλά κρατεί. Κουκίδες στην σειρά, το Αιτωλικό για λίγο ψαράκι (που σαν χέλι ξεγλιστρά), τα Καμένα Βούρλα για γλυκό (γλυκιά η ζωή), το Μέτσοβο για κοντοσουβίλι (Ελληνες γαρ), ο κήπος της Εδέμ (μια όαση) για ξεκούραση και πόσες ακόμα κουκίδες γεμάτες μικρές ιστορίες, βιβλίο ανοιχτό για τον παππού Θανάση πηλάι στο τζάκι... περιουσία τεράστια!!!

Κι η πόλη... Η πόλη, βροχερή, κυρίως, παρόλα αυτά ζεστή, φιλόξενη, ανεξάντητη.

Στο Jet Lag των αφίξεων και των αναχωρήσεων, ο χρόνος έμοιαζε ακίνητος, σαν αυτές οι λίγες μέρες να έβγαιναν απ' την πραγματικότητα του κοινού νου, έφτιαχναν δικές τους εικόνες, παραμορφωμένες κάποιες φορές, κανονικές κάποιες άλλες, πάντα όμως διαφορετικές. Το ίδιο βλέμμα, ο ίδιος άνθρωπος, το ίδιο τοπίο σ' έναν άηλο χωροχρόνο, αυτόν που κυλά στάσιμος στον κάμπο πίσω απ' τα Άγια Ιωάννινα (που το φως περιθούζει).

Πως μπορεί σε μια τέτοια ουτοπία να λείπει η μήυση στο Πνεύμα μέσω του οίνου...!!

Δεν μπορεί. Άλλωστε η Ιστορία της Τέχνης έχει αποδείξει πως για να αγγίξεις το Υπερβατικό, οφείλεις να βαδίσεις στο Υπέρ.

Τους γνώρισα αυτούς τους ανθρώπους, τους Διδάσκοντες Π.Δ. 407/80, παρόμοιες πορείες, παρόμοιες συμβάσεις. Ένα Προεδρικό Διάταγμα και χιλιάδες νέοι επιστήμονες κάθε εβδομάδα οργώναμε, με κάθε μέσο όλο το χάρτη της Ελληνικής Επικράτειας για ελάχιστα χρήματα στην τσέπη, αλλιά ανεκτίμητη ανταμοιβή στα μάτια των παιδιών που βοηθούσαμε να δώσουν μορφή στα όνειρά τους.